

deri tillige er sagt, at det ikke maa ske paa andre Steder i Fabrikken. (Fønger: Der staaer ikke, at der ikke maa krySTALLISERES andetsteds!) Det ærede Medlem sagde i dette Dieblit, at der ikke stod i Forslaget, at det ikke kunde ske andre Steder, men jeg skal da henvise ham til Lovforslagets § 5, hvor der udtrykkelig staaer: „Alle Lokaler, hvori Forme eller KrySTALLISATIONSKAR fyldes og tømnes, eller hvori Sulfere centrifugeres, skulle danne en særlig Afdeling af Fabrikbygningen, der kun ved een Aabning maa staa i Forbindelse med de Rum, hvori den forudgaaende Behandling af Saft og Strup finder Sted.“ Det er den samme Sikkerhed, som indeholdes i vort Forslag under Nr. 7, her udtrykt med endnu tydeligere Ord, hvis den ærede Ordfører ikke er tilfreds med Sikkerheden i det nævnte Forslag; og denne Del af Lovforslaget bliver staaende uforandret, saa at altsaa hele denne Indvending fra den ærede Ordførers Side aabenbart beror paa en Feiltagelse; man vil se, at det er slaaet fast i mit Forslag, at KrySTALLISERINGEN, som ganske vist er det Punkt, hvor Kontrollen væsentlig skal finde Sted, kun kan ske i de Lokale, hvor jeg netop ønsker at lægge hele Kontrollen. — Naar dernæst det ærede Medlem talte om, at man kunde føre Massen bort, inden det kom i dette Lokale, saa skal jeg dertil for det Første bemærke, at vi have givet Lovvæsenet hele Retten til at kontrollere, hvor det finder Anledning dertil, saa at der i Henseende til Kontrollen med, at Sulfersaften ikke føres ud, ikke er nogen Forskjel mellem Udvalgets og mit Forslag. Jeg er selvfølgelig i disse Sager i den Grad Røgmænd, at det kun er med den største Interesse, at jeg modtager alle de Indvendinger, der fremsættes mod Forslaget; men der er dernæst det andet Spørgsmaal, hvorpaa den ærede Ordfører ikke har svaret mig, og paa hvilket Punkt han ligesaa lidt som Regjeringen har givet Grunde, om det er muligt, at Saften kan føres bort til praktisk Benyttelse paa et andet Sted. Paa Besvarelsen heraf beror ganske vist i alt Fald for en væsentlig Del Brugbarheden af dette Forslag. Men er det praktisk gjørligt og kan man vente, at det skulde ske i noget Omfang af Betydning? Det ærede Medlem sagde nylig, at man kunde det, men han sagde ikke, hvorfor. Jeg har imidlertid fra forskjellige Sagkyndige her i Landet faaet den bestemte Bessked, at der ikke kan være Spørgsmaal om, at Saften skulde kunne bruges paa anden Maade og derved undgaa Kontrollen. Deraf følger ganske vist ogsaa, at det Forslag, som er fremsat af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther), maa være aldeles upraktisk. Jeg vil selvfølgelig med stor Fornøjelse modtage Belæring, hvis mine Forslag ere mindre gode, men jeg har indtil dette Dieblit ikke hørt det Mindste, der kunde overbevise mig om, at det er Tilfældet. Jeg har hørt, at der i mit Forslag ikke skulde staa, at KrySTALLISATIONEN kun maa finde

Sted, hvor Kontrollen er, men det er, som paavist, ikke Tilfældet, og jeg har hørt sige, at Saften skulde kunne føres bort og bruges paa anden Maade, men jeg har ikke hørt Nogen angive, hvortil den skulde kunne bruges, saa jeg tilstaaer, at jeg kan i det Mindste foreløbig ikke Andet end fastholde disse Forslag, hvis Rigtighed for mig kun er bleven bestyrtet ved alle de Forhandlinger, der hidtil have fundet Sted. Den ærede Minister sagde, at det Forslag, her forelaa fra Regjeringens Side, væsentlig var efter fransk System; men nu er det jo bekendt, at man i Frankrig ofte er meget strengere med Kontrollen og gaar videre i den Retning end i andre Lande, hvor man er mere nansom over Borgernes Rettigheder, og jeg har ogsaa set, at denne Anse imod det franske System er bleven fremsat i andre Lande, hvor dette Spørgsmaal er blevet diskuteret. Man tænker ogsaa i Tydskland paa at indføre Fabrikattaxten, der i disse Forhold ganske vist er hensigtsmæssigt (Finanzministeren: Hvem er Man?). Jeg har ikke set noget i den Grad detailleret Forslag derom som det, her ligger for, men efterat jeg har tilladt mig at fremsætte disse Forslag, har det interesseret mig at se af en Brochure, der er kommen mig i Hænde, at der ogsaa i Tydskland er taget Ordet af Folk i denne Sag særlig Interesse for at beskaffe Sulfere, naar det kommer fra Sulfurhuset, altsaa den samme Grundtanke, som jeg har søgt at fremsætte i de opstillede Forslag.

Winther: Jeg vil kun tillade mig et Par Bemærkninger imod, hvad der fremkom fra den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører mente, at den Udtalelse, jeg kom med angaaende Vestindien, var saa haard. Jeg vil gjerne indrømme, at de, der have fristet, have mere Skyld end de, der have ladet sig friste, og jeg har for min Part ikke mindste Villie mod de vestindiske Medborgere, idet jeg beständig har stemt for de Love, som ere givne til Rettelse for Sulfurbyrningens deovre; mine Udtalelser maa altsaa ikke opfattes paa denne Maade. Jeg sagde kun, at Forholdet til de vestindiske Der var for løst til, at vi burde indrette vore indre Beskatningsforhold derefter, og navnlig burde lade os friste ind paa en ny Art af Paalæg af Hensyn til dem. Det er den rette Forstaaelse af, hvad jeg sagde desangaaende. Den ærede Ordfører udtalte dernæst, at jeg skulde have misforstaaet Grundloven, at den kun var rettet mod Laugsindskræntningerne osv. Det er meget muligt, at der, den Gang Grundloven blev givet, væsentlig tænktes derpaa; men det forekommer mig dog, at man ikke kan tænke sig, at Grundloven skulde have forbeholdt sig at lægge Hindringer i Veien for en anden og mere storartet Art af Birkfornhed, naar den senere i Tidens Udvikling faldt for. Jeg tror, at den ikke har stillet sig forskjellig til Fortiden, Nutiden og Fremtiden, men at Me-